

Karşılaştıralım

Onlar da İnsandı adlı romandan alınan aşağıdaki parçayı okuyunuz. Bu parçayla *Oğuz Kağan Destanı*'ni Venn şemalarında belirtilen ölçütlere göre karşılaştırarak boş bırakılan bölümleri doldurunuz.

ONLAR DA İNSANDI

(...)

Bekir döndü, garip bakışlarla kızının yüzüne baktı, titreyen sesiyle sordu:

— Kelebek mi arıyorlar tarlada, kızım?

Ayşe elini alnından indirdi:

— Hayır, baba! kelebek aramıyorlar, onlar topograf.

— Topograf da ne?

— Onlar bizim tarlayı ölçüyorlar.

Ayşe babasına bir şey söyleyecekti, ama içini bir şey sıktı, sesi boğazında kırıldı. Çünkü toprakların alınıp holhozlar kurulduğu haberini iki gün önce gazetede okumuştı. Şimdi de tarlada dolaşanların kelebek toplayan Moskova Rusları olmadıklarını anlayıp babasının tarlasını ölçtüklerini gözleriyle görünce bütün kanı çekilmiş, gözleri yaşarmıştı.

Babasının yüzüne de bakamıyor, ağız açık bir şey söylemeye kendinde kuvvet bulamıyordu. Bekir'in de içi yanıyordu, çünkü tarlasını yabancıların ölçmesi, sofrasında ekmeğini ölçmeleri gibiydi. Hem kim ve ne sebeple yapıyordu bu işi? Tarlayı satan yoktu, alan yoktu, satmaya niyeti de yoktu; tarlanın gitmesi canın gitmesi demekti çünkü.

Çünkü onun yedi göbek ataları bu toprağa kök salmışlardı; bu toprağın, bu güneşin besiniyle büyümüşler, dallanmışlardı. Şimdiyse birtakım yabancılar gelmiş, toprağı ölçüyorlardı. Hey Allahım, bu kök bu topraktan çıkarılır da başka toprağa dikilirse tamamiyle kuruyup gitmez miydi? Ama kim ölçüyordu tarlasını, ama kim atacaktı Bekir'i tarlasından? Tarla babadan, atadan miras değil miydi yahu?

(...)

Birkaçının elinde Gurzuf iskelesi yanında resim çeken Cemil'in üç ayaklı fotoğraf makinesi gibi makineler vardı. Başbaşa verip konuşuyor, sonra hep birden Kuşkaya'dan iniyorlardı. Biri topluluktan ayrılıyor, elini kaldırıyor, bir şeyler emrediyordu. Bunun üzerine bir başkası Bekir'in tarlasına atlıyor, çatrapı armutlarına yakın bir yere gidiyor, elini kaldırıyor Bekir ise merakla, ikide bir kalbini saran sebepsiz bir korku ile onları seyrediyordu.

(...)

Cengiz Dağcı, *Onlar da İnsandı*

